

1842-09-18

AFSENDER

J.Th. Lundbye

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Frederiksborg Slot

Omtalte personer:
Thorald Læssøe

Arkivplacering:
Mappe 34 nr. 38

DOKUMENTINDHOLD

J. Th. Lundbye fortæller at det går godt med sit arbejde, og at han har fået ros af Christen Købke, som har valgt at male sit maleri over. Lundbye er meget grebet af sit arbejde, og har ikke tid til at tage på visit.

TRANSSKRIFTION

Hr Landskabsmaler Skovgaard¹ paa Frederiksborg Slot

Den 18 Sept 1842, med Kanonskud og Militair Paraden.

Kjære Skovgaard!

Jeg har Haab om at faae det bevidste Beviis imorgen og skal det da blive sendt; men det forudsætter, at Du vil tegne ret flittigt paa Modelskolen i Vinter; uden dette Løfte kunde Du ikke faae det, dog jeg tænkte: det Væsentlige er, at have Faaet det. siden faaer det gaae, som det kan. Betydelige Forandringer træde i Kraft ved Academiet 1st October. Dog derom kan vi bedst tale. - Læssøe² er kommet hjem og Brendstrup³, som ogsaa har været bortreist.. Prof Høyen⁴ seer Du nok paa Onsdag, sagde han; dog ikke vist. - Det har undret og glædet mig at læse, at Dit Stykke er næsten færdigt, det tyder paa, at Du har det godt. Nu dages det ogsaa for mit; det har efter min Reise faaet betydelige Skub fremad, og jeg troer ogsaa, det har vundet. Den fortræffelige Købke har besøgt mig og givet mig gode Vink. Jeg haaber i Løbet af en Maaned at faae det færdigt, og da skal jeg ryste Malerier ud af Ærmerne, jeg er saa opfyldt med Ideer til nye, har dog levende Interesse

●2●

for det store, som Fraværelsen har givet mig skarpere Blik for; men mange Dumheder indeholder og beholder det jo nok, dog vil Du finde det bedre end Du forlod det. Købkes⁵ eget store Stykke er nu een Gang overmalt, har alt en yndig Virkning, en overordentlig Lyshed og Dag, italiensk Dag, og hver Ting er saa ganske paa sit Sted. Han maler nu paa Viin-Pergulaen. Jeg vil ikke splitte min Tid med Besøg, jeg vil male og see at blive dygtig ved fornuftig at anvende min Tid, derfor kommer jeg kun lidt ud, har ikke endnu i disse 8 Dage seet Din Familie, seer dem maaskee ikke, førend Du kommer, hvad jeg haaber skeer snart; men da vil Du jo væk igjen - jeg har ingen Penge og maa derfor blive her. Idag er her stor Militair Parade, jeg er i Hulen, gider ikke gaae ud af den, der har man det dog bedst; i hele Timer kan jeg sidde med min lange Bog for mig og glæde mig over Tegningerne i den, da bryder jeg mig kun lidt om Kritikken, Kunsten, Verden uden om, da er jeg glad ved Mindet om svundne Glæder, glad ved at jeg kan tegne lidt, hvorved det gjøres mig muligt, at fastholde kjære Steder i min Erindring, den gjemmer dog

●3●

min største Lykke. Jeg har været bedre, levet uden Næringsssorger, malet bedre og selv været kjønnere - nu er jeg gammel, grim og fattig og skal blive ældre, grimmere og fattigere, den nærværende tilkommende Tid har saare faae Lyspunkter, Gløden i Piben i Skumringen i min Hule er et af de bedste. Lystig, ufortrøden! Walperding sælger nu Billeder for 8 sk. Det samme kan jeg gjøre, saa har jeg dog Brød til imorgen. -- Min Moder!⁶ – hende har jeg jo endnu, og saalænge hun lever, veed jeg dog, hvor der slaer et Hjerte trofast for mig, saalænge er jeg dog lykkelig. Hun spørger altid saa kjærlig til Dig, ogsaa Louise Lundbye⁷ - hvorfor skal vi være født i trange Kaar? hvorfor skal vi pines og negte os Ønskers Opfyldelse, som Andre lettelig opnaae tit uden at skjønne derpaa, bah! Det samme vilde være Tilfældet med mig, det er dog bedst som det er; men: det er svært at være Menneske! – Levvel! kjære Ven! vær bestandig forsigtig! kom snart herind, nu lakker det ad Vinter vi have allerede to hyggelige Aftner, lad os til Vinter imellemstunder sidde ved Ovnens i Mørkningen med vor Fyrrepind, vel er jeg en gammel Svinehund, men dog Din Ven TL⁸

¹ Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Maler Thorald Læssøe (1816-1878).

³ Maler Thorald Brendstrup (1812-1883).

⁴ Kunsthistoriker N.L. Høyen (1798-1870).

⁵ Maleren Christen Købke (1810-1848).

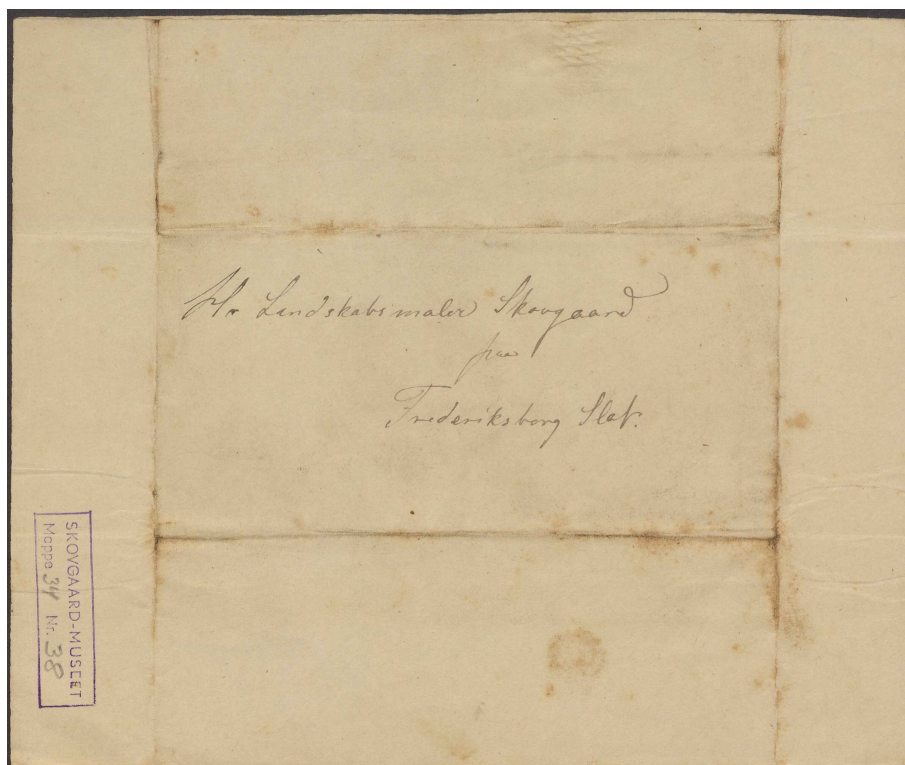
⁶ Lundbys mor Cathrine Lundbye (1792-1863) - født Bonnevie.

⁷ Lundbys kusine Louise Lundbye (1818-1845).

⁸ Maler J. Th. Lundbye (1818-1848).

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

den 18 Sept 1842, med Kæns skind og Militair Porceder.

Kjære Skarpsand!

Jeg har blaaet om at faae det heidste Davids i maer-
gen og gælt det da ikke sendt; men det forudsæt-
ter, at Du vil tegne ret flittigt paa Madel skalen
i Vinter; uden dette Løfte kunde Du ikke faae det,
dog jeg tænkte: det Væsentlige er, at han faaer det,
siden faaer det gaa, som det kan. Betydelige Foran-
sørgelse træde i Kraft ved Academiist 1te October.
Dog, derom kan vi bedst tale. - Lassac er kom-
met hjem og Boeudstrøj, som ogsaa her været
høstet. - Prof. Bløgen seer Du nok paa Ans-
sag, sagde han, dog ikke vist. - Det her mindet og
glædet mig at lase, at det Stykke er næsten færdigt,
det tyder paa, at Du har det godt. Nu daes det ogsaa
for mig; det har efter min Reise faaet betydelige
Skab fremad, og jeg tror ogsaa, det har vundet. Du for-
traffeligen Kække har besøgt mig og givet mig gode Vink.
Jeg heber i Løbet af en Maaned at faae det færdigt,
og da skal jeg nyte Malerier ud af Armerne, jeg er
saa opfyldt med Ader til nye, har dog levende Interesse

for det store, som Forærelsen har givet mig skæpene
Blik for, men mange Dintigheder indeholder og beholder
det jo nok, dog vil du finde det bedre end du fandt det.
Klækkes en et stort Lykke et min selv. Gang overalt, har
alt en guds Virkning, en overordentlig Højhed og
Dag, italiensk Dag, og hver Ting er saa ganske paa
sit Sted. Man maaer sin paa Wien-Pergeleer.
Jeg vil ikke splutte min Tid med Desig, jeg vil male
og see at blive dygtig ud foruiftig et anende min
Tid, derfor kommer jeg kun lidt tid, har ikke endnu.
Disse 8 Dage seer du Familie, see den maaskee ikke
for end du kommer, hvad jeg naaer sket snart, men
sa vil du jo nok igjen - jeg har ingen Penge og maa
derfor blive her. Dage er her stor Militair Parade, jeg
er i Kluden, gider ikke gaa ud af den, det har man det
Lag blyt, i hele Tiden kan jeg sidde med min lange Dag
for mig og skode mig over Tegningerne i den, da
hinder jeg mig kun lidt om Prædiken, Mønster, Norden min
om, da er jeg glad ved Mindet om svindere Glæde, glad
ved at jeg kan tegne lidt, hvorved det gøres mig umuligt, at
fæstholde Kjære Steder i min Erindring, den glemmer jeg

min største Lykke. Jeg har været bedrøvet, levet uden Mærings sørges,
målet bedrøvet og selv været hjemløs - min er jeg gammel, grimm
og fattig og skal blive ældre, grimmere og fattigere, den
nærværende og tilkommer mende. Tid har saare faa Lyspunktet,
Glæden i Piken i Skumringen i min Blod er et af de bedste
Lystig, uførtroede! Malperding sælget mig D. Skodde for 8 fl,
det samme kan jeg gøre, saa har jeg dog Dødt til imorgen.
— — Min Moder! Kunde har jeg jo endnu, og saalange
hvis lever, ved jeg dog, hvor der staaet et hjerte trofast for
mig, saalange er jeg dog lykkelig. Min sjæle altid saa hjerte
til Dig, ogsaa de gamle Lænderne - hvorfor skal vi være færd
i trænge Maad? Hvorfor skal vi pine os og nægte os Paaskes
Opfyldelse, som Andet lottelig opnaar, til uden at skjønne
serpæd, bah! det samme vilde være Tilfældet med mig, det
er dog bedst som det er, men: det er svært at være Men-
neske! - Lævel! Hjerte Ven! vær bestandig forsigtig! kom
smært herind, min Læker, det ad Vinter er Naar allerede
de hyggelige Aftener, lad os til Vinter indlemme stunder
s. de ved Oureu i Mærkeningen med vor Fjæregrund,
sel er jeg en gammel Læve hvid, med en
Jin Neer Iso